

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 55 Pž-2245/2016-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Lidije Tomljenović, predsjednika vijeća, Mirne Maržić, suca izvjestitelja i Marine Veljak, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja-protutuženika JUKIĆ-DAM d.o.o. Otok Dalmatinski, OIB 78913530404, kojeg zastupa punomoćnik Boris Bulj, odvjetnik u Splitu, protiv tuženika-protutužitelja PRIVREDNIK p.u.t.z. u stečajju, Split, Put Supavla 39, OIB 83973385748, kojeg zastupa stečajni upravitelj Vedran Šeparović, radi isplate iznosa od 1.358.393,65 kn po tužbi i naknade štete u iznosu od 488.705,88 kn po protutužbi, odlučujući o žalbi tuženika-protutužitelja protiv presude Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-850/2010 od 27. veljače 2015., u sjednici vijeća održanoj 22. listopada 2019.

presudio je

Odbija se kao neosnovana tuženikova-protutužiteljeva žalba i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-850/2010 od 27. veljače 2015. u točkama I., III., IV. i V. njezine izreke.

Obrazloženje

Presudom Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-850/2010 od 27. veljače 2015. presuđeno je:

„I. Utvrđuje se da postoji potraživanje tužitelja prema tuženiku u iznosu od 1.358.393,65 kn i zatražene zatezne kamate koje teku od 20.04.2010. godine do isplate.

II. Utvrđuje se da postoji potraživanje tuženika-protutužitelja prema tužitelju u iznosu od 488.705,88 kn i zatražene zatezne kamata koje teku od 15.02.2010. godine do isplate.

III. Prijebojem međusobnih potraživanja prestala je potraživanje tužitelja prema tuženiku u iznosu od 488.705,88 kn i zatražene zatezne kamata koje teku do 20.04.2010. godine do isplate.

IV. Nalaže se tuženiku PRIVREDNIK p.u.t.z. Split, Put Supavla 39, OIB: 83973385748 da u roku od 8 dana isplati tužitelju JUKIĆ-DAM d.o.o. Otok Dalmatinski, OIB: 78913530404 iznos od 860.152,15 kn sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 20. 04. 2010.g. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište u visini eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećane za osam postotnih poena.

V. Nalaže se tuženiku PRIVREDNIK p.u.t.z. Split, Put Supavla 39, OIB: 83973385748 da u roku od 8 dana naknadi tužitelju JUKIĆ-DAM d.o.o. Otok Dalmatinski, OIB: 78913530404 troškove parničnog postupka u iznosu od 173.152,15 kn sa zakonskim

zateznim kamatama tekućim od dana donošenja presude odnosno od 27.02.2015. g. do isplate sa zakonskim zateznim kamatama i to po stopi koja je jednaka referentnoj stopi uvećana za osam postotnih poena temeljem čl. 12 a Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi, dok se zahtjev tužitelja za daljnjom naknadom troškova postupka u iznosu od 42.525,00 kn kao i zahtjev tuženika za daljnjom naknadom troškova postupka u iznosu od 75.600,00 kn, odbija.“

Iz obrazloženja proizlazi da su predmet tužbe i protutužbe potraživanja stranaka s osnove Ugovora o izvođenju radova broj 09-3-2-fzb/200608 od 13. lipnja 2009. i Anexa tog ugovora od 3. studenoga 2009. Tužitelj –protutuženik tužbom potražuje isplatu naknade s osnove izvedenih građevinskih radova i najma skele obračunate u 5., 6. i 7. privremenoj situaciji, a tuženik-protutužitelj protutužbom potražuje naknadu štete u iznosu od 488.705,88 kn s osnove izvršenog rušenja dijela izvedenih radova od strane radnika tužitelja. Na temelju provedenog dokaznog postupka prvostupanjski sud je utvrdio da je osnovano potraživanje tužitelja-protutuženika s osnove izvedenih, ugovorenih i naknadnih radova kao i naknade za najam skele po ispostavljenim privremenim situacijama br. 5., 6. i 7. u ukupnom iznosu od 1.358.393,65 kn. Stoga je o osnovanosti tužbenog zahtjeva odlučio primjenom odredbe čl. 620. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08 i 125/11; dalje: ZOO). U odnosu na potraživanje tuženika-protutužitelja iz protutužbe, prvostupanjski sud u obrazloženju presude navodi da je tuženik-protutužitelj dokazao da je pretrpio štetu s obzirom na to da su radnici tužitelja-protutuženika izvršili rušenje dijela izvedenih radova na bloku 4 (na objektima broj 20, 21 i 22) čija vrijednost je procijenjena po vještaku za graditeljstvo Nikši Krstuloviću dipl. ing. u iznosu od 488.705,88 kn, a koju vrijednost prihvaća i prvostupanjski sud. Smatrajući da se radi o šteti za koju je odgovoran tužitelj-protutuženik, na temelju odredbe čl. 1045. ZOO-a prvostupanjski sud je prihvatio kao osnovano potraživanje tuženika-protutužitelja s osnove naknade štete u iznosu od 488.705,88 kn. S obzirom na to da se radi o kompenzabilnoj protutužbi, prvostupanjski sud je međusobno prebilo tražbine tužitelja i tuženika i razliku dosudio u korist tužitelja-protutuženika budući da je njegovo potraživanje veće. O troškovima postupka prvostupanjski sud je odlučio primjenom čl. 154. st. 2. Zakona o parničnom postupku.

Protiv navedene presude, u dijelu u kojem nije uspio u sporu, žalbu je podnio tuženik-protutužitelj zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi u bitnome navodi da je nastupila zastara za daljnji iznos štete koji tužitelj-protutuženik potražuje proširenjem tužbe, budući da je protekao zastarni rok od tri godine. Smatra i da tužitelj-protutuženik nema pravo na uglavničene i obračunate kamate, budući da glavni dug nije plaćen. Oспорava i osnovanost potraživanja s osnove najma skele navodeći da u Tehničkim uvjetima izvođenja građevinsko-zanatskih radova izričito piše da se korištenje skele uračunava u cijenu i da se neće posebno naplaćivati. Navodi da je dokumentacija u spisu kontradiktorna vještvu i tvrdnjama stranaka, da je dokazni postupak nepotpun i da je vještvo netočno i kontradiktorno. Žalitelj zaključno smatra da je tužitelj –protutuženik kriv za sveukupnu štetu koju je prouzročio na objektu sebi i tuženiku-protutužitelju. Predlaže stoga ukinuti pobijanu presudu i odbiti tužbeni zahtjev.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba nije osnovana.

Presuda je ispitana u pobijanim točkama I., III., IV. i V. izreke na temelju odredaba čl. 365. st. 1. i 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP) u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. tog Zakona i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

Pobijana presuda nije zahvaćena bitnim povredama odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a na koje je ovaj sud dužan paziti po službenoj dužnosti, a tuženik-protutužitelj u svojoj žalbi određeno ne ukazuje na postojanje kakve konkretne bitne postupovne povrede.

Predmet spora je isplata novčanih potraživanja s osnove Ugovora o izvođenju radova broj 09-3-2-fzb/200608 od 13. lipnja 2009. i Anexa tog ugovora od 3. studenoga 2009.

U prvostupanjskom postupku je pravilno utvrđeno:

- da je tužitelj s tuženikom 13. lipnja 2009. sklopio ugovor o izvođenju radova broj:09-3-2-fzb/200608, a 3. studenog 2009. anex tog ugovora na temelju kojih je tuženik kao naručitelj, ustupio tužitelju kao izvođaču, izvođenje fasaderskih radova, radova na zvučnoj i toplinskoj izolaciji (estrih), bojadiserskih radova i strojno žbukanje na građevini koja predstavlja „dvadesetčetiri objekta na području obuhvata Zvaniška 2“ u općini Sutivan na otoku Braču i to radove na Bloku 2, 3 i 4, za ukupno ugovorenu cijenu u iznosu od 3.466.392,27 kn;

- da je tužitelj kao izvođač tuženiku kao naručitelju za ugovorene i izvedene radove, kao i naknadno ugovorene radove, te zakup skele nakon isteka ugovorenog roka završetka izgradnje objekta Zvaniška 2 u općini Sutivan na otoku Braču ispostavio 5., 6. i 7. privremenu situaciju čija ukupna vrijednost iznosi 980.377,53 kn, a koje privremene situacije nisu ovjerene od strane tuženika niti plaćene tužitelju;

- da se protupotraživanje tuženika prema tužitelju u iznosu od 488.705,88 kn odnosi na naknadu štete iz osnova izvršenog rušenja dijela izvedenih radova na predmetnom objektu od strane radnika tužitelja.

Prihvaćajući u cijelosti nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka za graditeljstvo Nikše Krstulovića, dipl. ing., prvostupanjski sud je utvrdio da ukupno potraživanje tužitelja-protutuženika s osnove izvedenih ugovorenih i naknadih radova, te s osnove naknade za najam skele i umanjeno za procijenjenu naknadu štete koju je pretrpio tuženik, a za koju je odgovoran tužitelj, sveukupno iznosi 2.819.864,41 kn, kao i da tužitelj-protutuženik ima pravo na naknadu za najam fasadne cijevne skele koja prema utvrđenju vještaka za graditeljstvo iznosi 554.001,97 kn uvećano za PDV u iznosu 126.302,70 kn, s obzirom na to da je značajno prolongiran rok dovršetka izvođenja radova na objektu Zvaniška 2, a za prolongaciju radova nije odgovoran tužitelj-protutuženik.

Na temelju nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka za računovodstveno financijske poslove Joška Rađe, dipl. oec., prvostupanjski sud je utvrdio da stanje duga tuženika-protutužitelja prema tužitelju-protutuženiku na dan 19. travnja 2010. ukupno iznosi 1.370.415,50 kn, te da pored navedenog iznosa neplaćene zatezne kamate iznose 12.020,85 kn, odnosno da ukupno potraživanje tužitelja prema tuženiku iznosi 1.358.393,65 kn, uz

napomenu vještaka da u taj iznos nije uključena naknada štete tuženika u iznosu od 488.705,88 kn. U slučaju kad bi se u stanje duga tuženika prema tužitelju uključila i obračunata naknada štete u iznosu od 488.705,88 kn, mišljenje je vještaka da bi ukupno dugovanje tuženika prema tužitelju na dan 19. travnja 2010. iznosilo 860.152,15 kn.

Polazeći od tako utvrđenog činjeničnog stanja, prvostupanjski sud je pravilno ocijenio da je tužitelj-protutuženik dokazao da ima potraživanje prema tuženiku-protutužitelju s osnove izvedenih, ugovorenih i naknadnih radova kao i naknade za najam fasadne cijevne skele po ispostavljenim privremenim situacijama br. 5, 6 i 7 u ukupnom iznosu od 1.358.393,65 kn od čega se iznos od 12.020,85 kn odnosi na obračunatu a neplaćenu zakonsku zateznu kamatu, pa je stoga pravilnom primjenom odredbe čl. 620. ZOO-a ocijenio osnovanim potraživanje tužitelja-protutuženika u navedenom iznosu.

Pravilna je i ocjena prvostupanjskog suda da je tuženik-protutuženik dokazao da je pretrpio štetu, s obzirom na to da su radnici tužitelja nezakonito izvršili rušenje dijela izvedenih i ugovorenih radova na bloku 4 čija vrijednost je procijenjena na iznos od 488.705,88 kn. Budući da se radi o šteti za koju je odgovoran tužitelj, pravilnom primjenom odredbe čl. 1045. ZOO-a je ocijenjeno kao osnovano i potraživanje tuženika-protutužitelja prema tužitelju-protutuženiku u iznosu od 488.705,88 kn.

S obzirom na to da se radi o radi o potraživanjima koja se mogu staviti u prijebroj u smislu odredbe čl. 195. ZOO-a, pravilno je izvršen prijebroj međusobnih potraživanja u iznosu od 488.705,88 kn, te je pravilnom primjenom materijalnog prava ocijenjen osnovanim tužbeni zahtjev tužitelja za razliku u iznosu od 860.152,15 kn.

Sukladno odredbi čl. 352. st. 2. ZPP-a kojom je propisano da ako stranka nije tijekom prvostupanjskoga postupka istaknula prigovor zastare ili prigovor radi prebijanja, odnosno neki drugi materijalnopravni ili postupovnopravni prigovor o pitanju na koji prvostupanjski sud ne pazi po službenoj dužnosti, ona taj prigovor ne može iznijeti u žalbi, ovaj sud nije uzeo u razmatranje prigovor zastare kojeg je tuženik-protutužitelj po prvi puta istaknuo tek u predmetnoj žalbi.

U odnosu na žalbene navode da tužitelj-protutuženik nema pravo na isplatu uglavničenih i obračunatih kamata na neisplaćenu glavnica valja reći da se kamate za određeno vremensko razdoblje mogu utužiti i u apsolutnom iznosu uz glavni dug. Međutim, procesne kamate iz čl. 31. st. 2. ZOO-a na dospelje zatezne kamate ne mogu se zahtijevati sve dok ne prestane glavno novčano potraživanje iz kojeg proizlaze zatezne kamate, pa i onda kad su zatezne kamate obračunate i utužene u apsolutnom iznosu uz glavni dug. Dakle, zatezne kamate se mogu utužiti u apsolutnom iznosu uz glavni dug, ali od dana tužbe na njih ne teku procesne kamate, jer zatezne kamate i dalje teku na iznos glavnog potraživanja.

Žalbeni navodi tuženika-protutužitelja kojima osporava ocjenu prvostupanjskog suda o osnovanosti tužiteljevog-protutuženikovog potraživanja s osnove najma skele su također neosnovani. Naime, prema odredbi čl. 73. Posebnih uzanci u građenju („Službeni list SFRJ“ broj 18/1977) koje se predmetno primjenjuju temeljem čl. 12. st. 2. ZOO-a, ugovorna strana koja je odgovorna za privremenu obustavu radova dužna je drugoj ugovornoj strani naknaditi štetu koju je pretrpjela zbog obustavljanja radova. Naknada štete obuhvaća i izgubljenu dobit.

Budući da je u prvostupanjskom postupku utvrđeno da je značajno prolongiran rok dovršetka izvođenja radova na objektu Zvaniška 2 zbog razloga za koje nije odgovoran tužitelj-protutuženik, tuženik-protutužitelj je dužan platiti najam skele tužitelju-protutuženiku za razdoblje za koje su radovi prolongirani. Okolnost da je u Tehničkim uvjetima izvođenja građevinsko-zanatskih radova predviđeno da se korištenje skele uračunava u cijenu i da se neće posebno naplaćivati ne znači da tužitelj-protutuženik nema pravo na spornu naknadu za korištenje skele, budući da je ugovorenom cijenom radova obuhvaćena samo naknada za korištenje skele u ugovorenom razdoblju, dok se utužena naknada odnosi na razdoblje koje prelazi ugovoreni rok izvršenja radova.

Prema tome, zbog toga što tužitelj-protutuženik nije odgovoran za značajno prolongiranje roka za završetak radova, tuženik-protutužitelj mu je dužan platiti naknadu za korištenje skele izvan ugovorenog roka.

Niti žalbenim navodima da je dokumentacija u spisu kontradiktorna vještvu i tvrdnjama stranaka, da je dokazni postupak nepotpun i da je vještvo netočno i kontradiktorno, tuženik-protutužitelj nije doveo u pitanje pravilnost i zakonitost pobijane presude. Prigovori koje je žalitelj imao na rezultate provedenog vještačenja su u cijelosti otklonjeni u prvostupanjskom postupku, a dokumentacija u spisu nije kontradiktorna provedenim vještačenjima. Nezadovoljan utvrđenjima prvostupanjskog suda, žalitelj tek sada u žalbi neosnovano pokušava osporiti rezultate provedenog vještačenja. Prvostupanjski sud je proveo sve dokaze koje su stranke predložile i koji su bili važni za utvrđivanje odlučnih činjenica, pa se žalbeni navodi o nepotpunom dokaznom postupku ukazuju paušalnim.

Pobijana odluka o parničnom trošku je pravilna, obrazložena i u skladu s odredbama čl. 154. st. 2. i čl. 155. ZPP-a. Tuženik-protutužitelj u žalbi niti ne iznosi kakve konkretne žalbene navode kojima osporava njenu pravilnost i zakonitost.

Stoga, kako nisu ostvareni žalbeni razlozi na koje je ovaj sud dužan paziti po službenoj dužnosti, kao niti oni na koje žalitelj ukazuje svojom žalbom, na temelju odredbe čl. 368. st. 1. ZPP-a žalba tuženika-protutužitelja je odbijena kao neosnovana.

Zagreb, 22. listopada 2019.

Predsjednik vijeća
Lidija Tomljenović

Dokument je elektronički potpisan:
LIDIJA TOMLJENOVIC

Vrijeme potpisivanja:
13-12-2019
17:17:47

DN:
C=HR
O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97-#13004852397333439333636353139
L=ZAGREB
S=TOMLJENOVIC
G=LIDIJA
OU=LIDIJA TOMLJENOVIC

Broj zapisa: 17891-81783

Kontrolni broj: 07e65-d8582-3038a

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=LIDIJA TOMLJENović, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE,
C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.